

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ εις
ΤΟΝ ΑΡΤΙΩΣ ΕΚΛΑΜΨΑΝΤΑ
ΠΝΕΥΜΑΤΕΜΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ
ΗΜΩΝ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ**

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΨΑΛΜΟΣ 142'

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιοι τὴν
δέσησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, διτὶ οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιον Σου πᾶς ζῶν.

Ὄτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρος τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωῆν μου.

Ἐκάθισε μὲν ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ
ἡρηδίσασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς Σὲ τάς χεῖρας μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ
ἄννυδρος Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξελιπτε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμού, καὶ
δμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνοντιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός Σου, διτὶ ἐπὶ Σοὶ
ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, δόδον ἐν ἡ πορεύσομαι, διτὶ πρὸς Σὲ
ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύρος· πρὸς Σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιείν τὸ θέλημά Σου, διτὶ Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν δόηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἔνεκεν
τοῦ ὄντος Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου, ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.
Καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ
ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλιβοντας τὴν ψυχήν μου· διτὶ ἐγώ
δούλος Σου εἰμι.

Ὕχος δ.'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὄντοτι Κυρίου.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον Αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὄντοτι Κυρίου.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄντοτι Κυρίου
ἥμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὄντοτι Κυρίου.

Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὄντοτι Κυρίου.

Τροπάρια.

Ὕχος δ'. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ νεοφάτῳ Ἐκκλησίας φωστήρι τῷ διαλάμψαντι
ἀκτίοιν ἐνθέου σοφίας, διακρίσεως, ἀσκονού εὐχῆς,
συμπαθείας, νήψεως καὶ ἀφάτου ἀγάπης, ἀπαντες
προσπέσωμεν ἀνακράζοντες πίστει· ὑπὲρ ἡμῶν, Πορφύριε,
Χριστῷ μὴ διαλίπης πρεσβεύων ἐκάστοτε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου

λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἴ μή γάρ σύ προϊστασο πρεσβεύοντα, τίς ἡμᾶς ἐρόυσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τις δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γὰρ δούλους σφέτες ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 50

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισθων με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγω γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντός.

Σὸι μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆται ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησε με ἡ μῆτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσταπώ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται δοτέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνιον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμού.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρύσαί με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ

τὴν αἰνεσίν Σου.

Ὄτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἢν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριψμένον· καρδίαν συντετριψμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκειᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Τερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Σου μόσχους.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ.δ'. Υγράν διοδεύσας.

Ταμεῖον ὀδάπανον ὀρετῶν καὶ πύρσευμα θείας ταπεινώσεως νεαυγές, Πορφύριε, φεύγειν Φαρισαίου ὑψηγορίαν δεινὴν με ἀξίωσον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπαύγασμα νέον τῆς ἐν Χριστῷ καινῆς πολιτείας, σκοτομήνην ἡμῶν παθῶν, Πορφύριε, σκέδασον λιταῖς σου πρὸς τὸν Χριστόν, φωτοπάροχον Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατέρων ἀκρότης θεοφιλῶν, Πορφύριε μάκαρ, εὑσεβούντων κατευθυντήριο πληθύος πρὸς δρόμους οὐρανίους, αὐτῶν ἡμᾶς οἰκιστάς δεῖξον, δοίε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπίσταξον πᾶσι ταῖς σαῖς λιταῖς ὑψόθεν ἐλέους τοῦ Παντάνακτος καὶ Θεοῦ δανίδας τοῖς σὲ ἀεὶ τιμῶσιν ὡς συμπαθείας νεφέλην, Πορφύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τιλύος με κάθαρον τῶν παθῶν, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
ώς ἀν στολὴν λαμπρὸν καὶ χιτῶνα ἀφθαρσίας περιβληθῷ
δ πολύτλας οἰκέτης σου.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοσηροὺς λογισμούς μου καὶ ἀπρεπεῖς σκέδασον τῷ φωτὶ
τῆς σῆς προστασίας, πάτερ Πορφύριε, καὶ τάς θυρίδας νοδὸς
ἀσφάλισόν μου τάς πέντε, ἵνα μὴ μολύνῃ με δ πολυμήχανος.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ώς λαμπτὴρ συμπαθείας νεολαμπτής, δσιε, κόσμον
κατεφώτισας ἄρτι τὸν σοὶ προσφεύγοντα καὶ ἐκέητοντα τάς
σάς πρὸς τὸν θεῖον ἴκεσίας, ἀσκητὰ Πορφύριε, θεοειδέστατε.

Δέξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Στηριγμὸς ἀδυνάτων σῶν ἴκετῶν ἀσειστος ἐποφθείς,
Πορφύριε μάκαρ, καὶ καταφύγιον, χειμαζομένων δεινῶς ἡμῶν
λιτᾶς μὴ παρίδης νῦν ἐκδεχομένων σου θείαν βοήθειαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

Σύμενῶς τάς αἰτήσεις σῶν οἰκετῶν, Δέσποινα, πρόσδεξαι
καὶ ταύτας σῷ θείῳ Τόκῳ προσάγαγε, Θεοκυῆτορ ἀγνή,
εὐλογημένη Μαρία, ώς θερμὴ μεσίτρια κόσμου καὶ πρέσβειρα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, προγνώσεως ἔκμαγειον καὶ
χαρίτων τῶν τοῦ Θεοῦ, Πορφύριε, ἔσοπτρον, τοὺς σπεύδοντας
πόθῳ ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Ἐπίβλεψον ἐν εὑμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
χαλεπὴν τοῦ σώματος οὐκανωσιν καὶ ἵασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα,

Ἔχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Θαυμάτων πηγὴν ἀειόρυτον δοξάζων σε Χριστὸς δ Θεὸς
ἀνέδειξε, Πορφύριε, εἴς ἡς ἀρυμένοι δαψιλῶς ίάσεων νάματα
ἀναβοῶμεν, Χαῖρε, ἀσκητὰ, νεδόμητον κόσμου περιτείχισμα.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ δ'. Εισακῆκοα, Κύριε.

Ώς ἀστὴρ διοράσεως λάμψας ἐν ἐσχάτοις καιροῖς,
Πορφύριε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον μόνον ἐκζητεῖν
Θεὸν τὸν εἰσπλαγχνον.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στηλογράφημα νήψεως, ψυχικῆς εἰρήνης καὶ ταπεινώσεως,
ἀσκητὰ Θεοῦ, Πορφύριε, νήψειν με ἀξίωσον σὸν πρόσφυγα.

Δέξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Πολεμούμενον πάθεσι ζοφεροῖς εἰρήνευσον τὸν τιμῶντα σε
ώς τοῦ πλάνου πολεμήτορος ὀλετῆρα, δσιε Πορφύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.
Θεοτοκίον.

Λύπτης σκέδασον, Δέσποινα, ζόφον τυραννοῦντα μὲ ταῖς
ἐντεύξεοι Πορφυρίου τοῦ θεόφρονος καὶ χαρᾶς πυρσεύμασί
με αὕγασον.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ ε'. Φάττισον ἡμᾶς.

Ηρεμον, σοφέ, βίον ἀγειν με ἀξίωσον καὶ ἀτάραχον,
Πορφύριε, βιῶ, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Στύλος ἀρετῆς πεφηνῶς ἀρτίως, δλβιε, ὑποστήριξον
ἀγῶνας τοὺς ἡμῶν ἀρετῆς πρὸς κτῆσιν, ἔνθες Πορφύριε.**

Δέξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

**Ὄμβρον δωρεῶν οὐρανόθεν μοι ἐπίσταξον θείου Πνεύματος
καὶ δρόσισσον ψυχὴν ἀπτλακήμασι πυρέσσουσαν, Πορφύριε.**

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

**Νέου ἀσκητοῦ Πορφυρίου ἀγαλλίαμα, τὰ ἐντάλματα
τηρῆσαι σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἀξίωσον σούς πρόσφυγας.**

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ στ'. Τῇν δέησιν.

**Μελίσμασι μυστικοῖς τὴν μνήμην σου τὴν πανίερον
τιμῶντες βοῶμεν δ ἀρωγὸς τεθλιψμένων καὶ ὁύστης καὶ ἰατῆρ
δαιμονώντων ταχύτατος, ἀπάλλαξέν με τῶν παθῶν
τρυχομένων δεινῶς με, Πορφύριε..**

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ἐπίσκεψαι ἐπικαλουμένους σε καὶ τὴν θείαν αἰτουμένους
πρεσβείαν καὶ δὸς ἡμῖν οὐθένος τρῶσαι τὸν πλάνον ἀγάπης
ἔργοις καὶ πίστει, Πορφύριε, δ τῇ μάχαιρᾳ προσευχῆς
ἀρχεκάκου συγκόψις τὸ φρύναγμα.**

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Πορφύριε, ποταμὲ νεόρρυτε θαυμασίων, τάς ἀνίκμους
καρδίας ἡμῶν κατάρδευσον, σημαιοφόρε, φανίσι σῶν πρὸς
τὸν Κτίστην ἐντεύξεων, ἵνα τὴν χάριν σου ἀεὶ μεγαλύνωμεν
πάντες γηθόμενοι.**

Θεοτοκίον.

**Ὀδήγησον πρὸς νομᾶς τοὺς δούλους σου εὐφροσύνης καὶ
χαρᾶς αἰωνίου τοῦ Πορφυρίου θερμαῖς ἴκεσίαις, Θεοκυῆτορ**

**ἀγνή, Ὁδηγήτρια, ώς ἀν σε ὑμνοῖς μελιχροῖς εἰς αἰῶνας
λαμπρῶς μεγαλύνωμεν.**

**Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, προγνώσεως ἐκμαγεῖον καὶ
χαρίτων τῶν τοῦ Θεοῦ, Πορφύριε, ἔσοπτρον, τοὺς
οπεύσοντας πόθῳ ταῖς σαῖς πρεσβείαις.**

**Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον ώς ἔχουσα
μητρικὴν παροησίαν.**

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἔχος β'. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

**Τῆς ταπεινώσεως ἐμπνούν θησαύρισμα καὶ ἀρετῆς
φιλοθέου διδάσκαλον, Πορφύριον νέον, τιμήσωμεν ώς
θαυμασίων φανὸν τὸν νεόφωτον αὐτοῦ τάς λιτὰς
ἔξαιτούμενοι.**

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου δ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αύτοῦ.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ δ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου δ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αύτοῦ.

Ἐναγγέλιον Ματθ. ια' 27-30.

**Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ δ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις
ἐπιγινώσκει εἰ μὴ δ υἱὸς καὶ φ ἐὰν βούληται δ υἱὸς
ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ξυγόνον μου
ἔφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῖς, δτι πρᾶός εἴμι καὶ ταπεινὸς τῇ
καρδίᾳ, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. δ γὰρ
ξυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἔστιν.**

Δέξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

**Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἔξαλεψόν τὰ
πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.**

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Στίχος. Ἐλεήμον, ἐλέησόν με, δ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιομάνων Σου ἔξαλειψον τὸ ἀνομημά μου.

Ἔχος πλ. β'. Όλην ἀποθεμένοι.

Βλάστημα περίδοξον ἀγιοτόκου Εύβοίας, Αττικῆς ἡδύτερπονον ἄνθος καὶ τοῦ Ἀθωνος σεμνολόγημα, πάτερ Πορφύριε, μύροις σῶν χαρίτων κατεμύρισας τὰ πέρατα καὶ πάντας της φρανας ἄρτι εὐώδιᾳ τῶν λόγων σου· διὸ πιστῶν οἱ σύλλογοι νῦν ἀποζητοῦντες τάς σάς πρεσβείας ἐκβοῶμεν ὅνται ἡμᾶς ἐπηρειῶν τοῦ δυσμενοῦς, ἀρρωστημάτων, κακώσεων καὶ παντοίων θλίψεων.

Ο Ιερεὺς.

Ϲῶσον, δ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν ἀληρονομίαν Σου ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου ἐν ἐλείᾳ καὶ οἰκτιομοῖς, ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου τὰ πλούσια πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίας τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἵκεσίας τοῦ Τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἅγιων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἅγιοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ιεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείους τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυριλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· τῶν Ἅγιων ἐνδόξων

μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν Ιερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν Ἅγιων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Όσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἅγιων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ιωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων Σου τῶν Ἅγιων, ἱκετεύομέν Σε, μόνε πολυελεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν διμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ροῦν κακίας μου, πάτερ, κατακλύζοντα, οἴκου, ψυχῆς μου αὐλακας εἰς τέλος πρεσβειῶν σου δυνάμει τῶν ἐνθέρμων καταξήρανον, δσιε, κοσμήτορ τῆς ἀρετῆς, Πορφύριε παμμάκαρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φθόνου, πάτερ, κινδύνων, ἀλγηδόνων παντοίων καὶ περιστάσεων, Πορφύριε θέοφρον, τοὺς καταφεύγοντάς σοι ἀσινεῖς διαφύλαττε, ἀκτημοσύνης εἰκών καὶ ἀπαθείας δλβε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Υ περόπτας γηίνων τοὺς ἴκετας σου δεῖξον, κλεινὲ Πορφύριε, δ εἰληφάς τὴν χάριν τὰ μελλοντα προλέγειν καὶ ψυχῶν τὰ ἐνδότερα γινώσκειν, ὡς τῶν φθαρτῶν ὀπάντων ὑπερόπτης.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Θεοτοκίον.

Ρύπον πλῆνον ψυχῆς μου πρεσβειῶν σου ὑσσώπῳ, Θεοχαρίτατε, Κυρία Θεοτόκε, καὶ ἀφεσίν πταισμάτων ἵκεσίας σου δίδου μοι, ἵνα Χριστῷ σῷ Υἱῷ ειλικρινῶς δουλεύσω.

Άγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ η'. Τόν Βασιλέα.

Ιερωσύνης ἔνδεδυμένος ποδήρη καὶ ἀγγέλων μιμούμενος
βίον εἰληφας τήν χάριν ἡμᾶς ὑψόθεν σκέπειν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔγνωμεν πάντες θεραπευτὴν σὲ τῶν νόσων δθεν πίστει,
Πορφύριε, τάχος σπεύδομεν ἐνθέμοις πρὸς τὸν Χριστὸν
λιταῖς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Θαυμάτων ὄφθης ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις πολυχεύμων
χειμάρρους καὶ κρήνη θεία ίαμάτων, Πορφύριε θέοφρον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

Ἐν τρικυμίαις καὶ καταιγίσι τοῦ βίου ἵσθι σκέπη ἡμῶν,
Θεοτόκε, καὶ ἀπλανεστάτῃ, Παρθένε, κυβερνῆτις.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωδὴ θ'. Κυρρίως Θεοτόκον.

Ίάσεων ταμείον ζῶν καὶ μετὰ πότμον, πνευματοφόρος
Πορφύριε, πέφανσαι καὶ νοσημάτων παντοίων ἀλεξιτήριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίως διανύσας τὴν ζωὴν σου, πάτερ καθαγιάζεις
ἀπαύστως, Πορφύριε, τοὺς ἀνυμνοῦντας τοῦ βίου σου τὰ
παλαιόματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Σωμάτων τάς ὁδύνας καὶ ψυχῶν τάς νόσους σαῖς
ἰκεσίαις ἡμῶν ἐπικούρισον ὡς ἱατρῶν ἀναργύρων
βαλβίς, Πορφύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Θεοτοκίον.

Χαρίτωσον, Παρθένε, σὲ τοὺς ἀνυμνοῦντας ὡς τοῦ
Δεσπότου Χριστοῦ ἀνακτόριον περικαλλές, Πορφυρίου τοῦ
νέου σέμνωμα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερούβιμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφιμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν τὴν δοντικὴν Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαίροις, διοράσεως δὲ κανών, χαίροις, συμπαθείας καὶ
ἀγάπης δὲ θησαυρός, χαίροις, δὲ ἀρτίως εὐχῇ καὶ διακρίσει ὡς
ἥλιος ἐκλάμψας, πάτερ Πορφύριε.

Τὸν ἰεροφαντορά τὸν σεμνόν, τὸν πεποικιλμένον θείου
Πνεύματος δωρεαῖς, στέψωμεν ἐκθύμως μελίσμασιν ἐνθέοις,
Πορφύριον, Κυρίου φίλον τὸν γνήσιον.

Τέλος τοῦ σοῦ βίου σαφῶς προγονοὺς ἤλθες
εἰς τὸν Ἀθω, ἵνα φύγης τῶν χοϊκῶν ἔπαινον καὶ
ὑπτὸν ἐμπρέποντα δσίοις ἐν τούτῳ ἐκοιμήθης
ἄρτι, Πορφύριε.

Χαίροις, δὲ ταχύτατος βοηθὸς τῶν ἐμπεριστάτων,
τεθλιψμένων ἡ χαρμονή, τῶν ἀδικούμενων προστάτης καὶ
νοσούντων θεραπευτὴς δὲ θείος, μάκαρ Πορφύριε.

Χαίροις, δὲ δυνάμενος δόηγεῖν σῶν εὐχῶν πυξίδι
πεζοπόδους τοὺς τῆς ζωῆς πρὸς χαρᾶς λειψάνας, Πορφύριε
θεόφρον, ψυχῶν οἰακοστρόφος δὲ ἀπλανέστατος.

Χαίροις, δὲ χαρίτων πλησθεῖς πολλῶν ἐν ἐσχάτοις χρόνοις
καὶ ιθύνας πιστοὺς καλῶς πρὸς λειψάνας θείους, ἀστὴρ
θεοσοφίας καὶ ἀκραιφνοῦς ἀγάπης, πάτερ Πορφύριε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαι, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσαχαρός, Άγιος Ἀθάνατος,
ἔλέησον ἡμᾶς. (3 φορές)

Παναγία Τριάς, ἔλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὸνόματός Σου.

Δέξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου. Γεννηθήτω τὸ θελήμα Σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἅρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὄτι Σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Απολυτίκιον.

Ἔχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προγιγνώσκειν τὸ μέλλον σιφῶς, Πορφύριε, ὡς
ἀντιμίσθιον πόνων καὶ βιοτῆς εὐσεβοῦς χάριν δέδωκε σοι
ἄνωθεν ὁ Κύριος ἄνθος Εὐθροίας ἱερόν, ἐκ τοῦ Ἀθω μυστικῶς
πρὸς κήπους μετεφυτεύθης ἀλήτητον δόξης πρεσβεύειν
Χριστῷ ὑπὲρ τῶν εὑφημούντων σε.

Ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυτις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἔξῆς:

Ἔχος β'. Ότε ἐκ τοῦ Ξύλου.

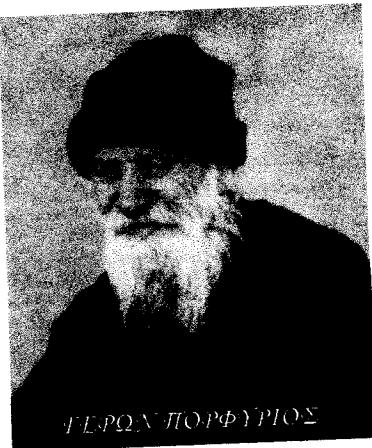
Ἄστρον ἀρετῶν νεολαμπές, φρυκτωρὲ σεμνῆς πολιτείας
καὶ λαμπτηδῶν ἀκραιφνοῦς νήψεως, Πορφύριε, ἡμῶν
σκοτόμαιναν ἀμαρτίας διάλυσον εὐχῶν σου τῷ φάει καὶ
χαρίτων λάμψει τῶν σῶν καταγγασον μύχια ἡμῶν τῆς

καρδίας, ἵνα ὡς προστάτην καὶ δύστην ἐκ δεινῶν ἀεὶ σὲ
μεγαλύνωμεν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μον εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, δ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΕΛΛΩΝ ΒΕΛΗΝΗΣ ΚΑΛΕΤΕ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ.